



فَقِيرٌ تِسْنِ كُشُور لَقْتُ خِيز جَهَانِ!

از روزنامه اعتماد - چاپ تهران - سه شنبه، ۱۴ اسفند ۱۳۸۶

... سال ۸۵، وزارت رفاه و تامین اجتماعی، نقشه فقر در ایران را منتشر کرد. این نقشه که وضعیت فقر در فاصله سال های ۱۳۷۴ تا ۱۳۸۳ در مناطق شهری و روستایی را به تصویر کشیده بود، نشان می داد که ۱۰ درصد خانوارهای ایرانی تحت پوشش نهادهای حمایتی دولتی هستند که سه درصد آنها از فقر شدید و گرسنگی رنج می برند و درآمد دهک ژرتومندترین قشر جامعه ۱۷ برابر درآمد دهک فقیرترین قشر جامعه است.

شمار فقرای مناطق روستایی کشور بیش از مناطق شهری است و شهرهای مشهد، گرگان، زاهدان و کرمانشاه بیشترین تعداد فقرای شهرنشین را در خود جا داده اند و رتبه های بعدی متعلق به شهرهای سمنان، اصفهان، شهرکرد، یزد، کرمان، اراک، همدان، زنجان، سمنان، تبریز و ارومیه است.

نتایج این نقشه همچنین اعلام کرد که خط فقر شدید در سال ۸۴ با میانگین بعد خانوار ۶/۴ نفری در شهر ۶۵۰ هزار ریال و برای خانوار روستایی ۵۱۴ هزار ریال برآورد شده است و درصد جمعیت شهری و ۲/۹ درصد جمعیت روستایی زیر خط فقر شدید قرار دارند و ۵/۱۰ درصد جمعیت شهری و ۱۱ درصد جمعیت روستایی زیر خط فقر مطلق قرار دارند. در زمان ارائه این نقشه، جمعیت روستایی کشور ۲۳ میلیون نفر و جمعیت شهرنشین ۴۷ میلیون نفر برآورد شده بود که بر مبنای مستندات این نقشه، یک میلیون و ۹۸۳ هزار نفر از جمعیت کشور زیر خط فقر شدید و ۷ میلیون و ۴۶۵ هزار نفر از جمعیت کشور زیر خط فقر مطلق بودند. این نقشه که برآورده از سال های ۱۳۷۴ تا ۱۳۸۳ بود طراحان برنامه چهارم توسعه را بر آن داشت که در این برنامه، دولت را مكلف به کاهش حجم جمعیت فقیر کشور سازند...

میم. الف

درفش کاویانی

